

Що му сж пѣкъ на Киро две кани нафтѣ?

Жегна го далечна мисълъ. Стори му се, че въ тоя предобѣденъ часъ, срѣдъ тоя сивъ тежѣкъ день, нѣкой лесно би могълъ да избѣга съ силната моторница. Но кжде ли ще отиде? Още отвждъ вълнолома вълнитѣ ще го грабнатъ, а тамъ, на открито...

Пали лулата си, която втори пѣтъ угасва, и се заглежда на другата страна.

Тоя Киро е полудѣлъ. Пали мотора. Че защо му е моторъ сега? Аха, да го провѣри навѣрно. И той е единъ. . . Подмазва се — ужъ все работата си гледа. Сега още две има да храни, трѣбва да си топли добре мѣстото. Слава Богу, че не направи и той нѣкоя глупостъ. Все заплашваше, все скърцаше съ жби, но излѣзе наистина разсѣдливъ и уменъ. Какво е виновна жената? Ако има виновенъ за тия близначета, той и само той си е виновенъ. Ще разбере съ време, ще. . .

Нѣкжде откъмъ дърварскитѣ складове излѣзе Яни. Сведенъ, съ вдигната яка и схлупена надъ очитѣ шапка, той се огледа, притича край стобора на тържището, влѣзе между двата реда вагони. Съ нѣколко само скока пресѣче площадката предъ скелята. Наведе се, ловко отвърза вжжето на моторницата и съ него въ ржка скочи право на кърмата.

Богданъ изтрѣпна.

Ами ако сж го видѣли. . .

Киро подаде глава отъ малката моторна каюта. После пакъ се скри вжтре. Яни приклезна до ржката на кърмилото.

Моторътъ получи газъ и почна да фучи. Моторницата се люшна, описа спокойна джга около